

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Bidermani E Soc. Iesv Ignativs Sive De Vita Et
Gloria S. Ignatii Loiolæ Soc. Iesv Conditoris Libri Tres**

Bidermann, Jakob

Antuerpiae, 1635

Labores Romæ exantlati. Cap. XVII.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10788217-5

Socijs ciuitatem offerre properarent. Quibus ille, quæ visum est, opportunissimè auxilia submittebat. Atque inde modicam familiam, cum bono DEO, ad hanc amplitudinem breuî perduxit. Sed quando haud obscurum erat, id studere malum dæmonem, vti, pro suo in IGNATIVM Sociosque odio, magnas vndique turbas conciret, quibus cœpta eorum consilia vaser eluderet; occupandum sibi illius conatum duxit IGNATIVS, vltroque in aciem prodire, ac prior bellum ei facere maturavit: & quantum ille mentiendo niti, tantum ipse pro vero ac bono propugnare.

IGNATII labores Roma.

CAP. XVII.

90. IGITUR præter multarum rerum onera, quibus succumbere quantiuis humeri potuissent; insuper ad hoc seriò incubuit, vt flagitia, si quæ irroborarant, vrbe pellerentur: curauitque illorum
vicem,

vicem, præclara scita virtutibus inferendis fieri. Quemadmodum fuit istud, ne quis medicinam ægris prius faceret, quàm illi piaculari se cōfessione lustrassent: quod ipsum licet edicto quondam Innocentius III. sanxerit, tamen temporis longinquitas memoriam rei aboleuerat. Cùm primis in id incubuit impensè, vt in Collegio Romano, velut Athenæo quodam, amplissimos litterarum ludos aperiret: ad quorum exemplum, in ceteris Societatis domicilijs, alios deinde aliosque instituit: sanxitque vt gratuita Magistrorum opera esset, magno iuuenum æquè ac studiorum bono. Nec sudatum minùs in altero Collegio fuit, quod adolescentibus Germanis ad optimas disciplinas formandis destinarat: inchoatum à se quidem, sed ab alijs (quod euenisse iam vidimus) olim perficiendum.

91. Tum prætereà fecit, vt ædes conderentur, quo receptum haberent ij, qui de Iudæis aut barbaris

ad

ad Christianos transcribi vellent. Nec non & Collegium illi se debet, quod S. Marthæ dicatum est: ijs feminis bono, quas vel à viris diuertentes libido traxerat, vel quæ corpore suo quæstum fecerant; donec aut in fidem à maritis receptæ, aut nuptui datæ, periculum pudoris mutassent. Eamque rem tanti censuit esse, vt hoc genus mulierculas, iam è probro assertas, ipsemet in omnium ore, ad illud Castitatis asylum traduceret: oblitus ætatis atque auctoritatis suæ, neque quam prouinciam gereret, attentus. Et aiebant aliqui, hanc eum operam certò perdere, quando illiusmodi mulierculis promptum foret, in consuetudinem relabi; &, è quorum scelerum peste vix dum eductæ fuissent, eodem mox deterius præcipitari. Quibus ille placidè renidens, nequaquam actum se agere, respondit. Nam vbi hoc me, inquit, labore totum fregero, idque solum denique profecero, vt ex omnibus vna aliqua

aliqua sit, quæ noctem vel vnicam spurcæ libidinis immunem ducat, operæ ego meæ magnum me pretium tulisse iudicabo. Igitur vt huic hominum generi satis prospectum vidit, egit postmodum, vt orphanotrophia per Urbem duo construerentur; quorum altero possent puellis necessaria suppetere; pueris alterum pupillis relinqueretur.

92. Sed vehementiùs aliquanto laborauit in excitando S. Catharinæ cœnobio, vbi castitas earum præsertim virginum in tuto esset, quas videbatur siue negligentia parentum, siue nequitia, in discrimen honestatis coniectura; siue quas ipsa egestas, non optimi semper consilij mater, erat expositura. Ita numquam destitit ea moliri, quæ vsui alijs commodoque fore autumabat. Inter eiusmodi tamen studia, quò IGNATII charitas animique vis apertior haberetur, non intercessit DEVS, quin atroces odiorum turbines rursus
in

in illum incurrerent. Quorum tamen excitati fluctus, velut scopulo illisi fractique, breui elanguerunt: & illum quidem orbi notiore, cœptaque eius validiora reddidere.

93. His talibus alijsque, supra quam credi facile possit, assidue exercebatur: quamquam ipse corporis vires longè impares, ceterum animum multò superiorem gerebat. Et accedebant litteræ, aliæ super alias, iam reddendæ, iam cognoscendæ: quibus vndique ferè, ijsque creberrimis sollicitabatur. Sæpè viri principes illius sibi preces ac vota postulare, sæpè consilijs iuvari, & prudentiâ eius doceri cupere: modò, vt in negotijs curandis suam operam addiceret, rogare: tum verò alij gratiam pro eius erga se meritis dicere, & labores, quos fructuosissimos eius alumni obirent, laudare: tum denique alij aliud velle. Videres peculiarem illi ad res tam diuersas vim inesse; animumque suppetijs diuinis

diuinis niti; cū in affecto corpore alacrior seipſo fortiorque ſemper appareret.

IGNATII *agritudo & obitus.*

CAP. XVIII.

94. **I**GITUR deſſuere corpus viresque in dies pergebant, cū vigor tamen animi morbis adhuc omnibus imperaret: neque ſenium ipſe, quamuis ſenex, accuſare audiebatur. Ad hæc, eſſi longas vitæ moleſtias, ita perſerebat, vt etiam diuturniores ferre non abnueret, tamen ingenti deſiderio ad cæleſtem patriam ferebatur, vbi æterni Numinis adſpectu quandoque potiretur. Neque cogitare aliquando ſuum obitum poterat, quin exuberantes gaudio lacrymas funditaret. Quare iam annis, & morborum laborumque arumnis hauſtus, cū magnis idemtidem prælijs Eccleſia quateretur, DEVM cœpit multis lacrymis vrgere, iuberet ſe ſtatione excedere, & quietem demum illam capere, quã æſtuan-